

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718200844
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2020:2718200844.2

Uznesenie

Okresný súd Skalica v právnej veci žalobcu: L. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, L., zast.: JUDr. Ján Pekar, advokát, AK so sídlom Potočná 191/39, 909 01 Skalica proti žalovanému: X. F., E..L., so sídlom Kráľovská 4/10, 909 01 Skalica, IČO: 44 514 379, zast. JUDr. Ľubomír Vanek, AK sa sídlom Potočná 169/85, 909 01 Skalica, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

I. Súd konanie **z a s t a v u j e** .

II. Žalovaný **m á** nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou doručenu súdu dňa 14.06.2018 domáhal určenia neúčinnosti právneho úkonu. Uviedol, že v danom konaní uplatňuje svoj nárok vyplývajúci z neplatného skončenia pracovného pomeru u spoločnosti H., s.r.o., konanie sa vedie pred Okresným súdom Skalica pod sp. zn. 2Cpr/4/2013, pričom bolo rozhodnuté, že skončenie pracovného pomeru je neplatné. Súd v danom konaní v súčasnosti začal konanie o zloženie sumy 16.617,35 € do úschovy súdu. Spoločnosť H. L..C..I.. na základe zmluvy o predaji podniku zo dňa 26.06.2015 previedla podnik na žalovaného a následne sama vstúpila do likvidácie. Zamestnávateľ proti rozsudku KS TT vo veci 2Cpr/4/2013 podal dňa 07.09.2016 dovolanie. Uznesením zo dňa 28.10.2016 súd prvej inštancie konanie zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku, ktoré následne zrušil, keď zamestnávateľ v lehote na podanie odvolania súdny poplatok za podanie dovolania zaplatil. Zamestnávateľ tak zistil, že je žaloba dôvodná a súčasne získal dostatočný časový priestor na uskutočnenie právnych krokov potrebných na obmedzenie svojej činnosti a „vyprázdnenie“ spoločnosti a oddialil rozhodnutie o výške náhrady mzdy. Najvyšší súd vo veci rozhodol uznesením sp. zn. 8Cdo 116/2017 zo dňa 28.02.2018, ktoré bolo môjmu právnenému zástupcovi doručené dňa 20.04.2018 rozhodol tak, že dovolanie zamestnávateľa bolo odmietnuté. Týmto svojím postupom získal zamestnávateľ dva roky. Zamestnávateľ svojím procesným postupom v rámci súdneho konania o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru začal vykonávať úkony, ktoré spôsobovali preťahy v danom konaní. Zároveň účelové konanie zamestnávateľa spôsobilo to, že súd prvej inštancie nerozhodol do dňa podania tejto žaloby o nároku na náhradu mzdy. Ďalej počas obdobia od vyhlásenia čiastočného rozsudku Okresným súdom Skalica dňa 29.11.2015 pôvodný spoločník H. L. a konateľ zamestnávateľa C. H. uskutočnili úkony smerujúce k zmene vlastníckej štruktúry zamestnávateľa na osobu s trvalým pobytom v F. C., k zmene sídla zamestnávateľa a tiež k zmene zamestnaneckej štruktúry, keď v súčasnosti má zamestnávateľ podľa Štatistického úradu 0 zamestnancov. Zamestnávateľ dňa 01.12.2015 uskutočnil zmenu svojho obchodného mena na H. L..C..I.. z pôvodného názvu: ERI, s.r.o. Súčasne bol uskutočnený i zápis v časti Spoločníci, kde spoločníkom v spoločnosti s obchodným menom H. s.r.o. sa stal H. K., M. XX, U. XXXX, F. C., v časti sídla spoločnosti na adresu Kopčianska XXXX/XX, F. - Y. Č. T. XXX X1 z pôvodnej adresy: V. X/XX, L.. Na základe Zmluvy o predaji podniku zo dňa 26.06.2015 došlo k predaju podniku spoločnosti X. F., E..s., t.j. žalovanému. Ku dňu 24.09.2005 ukončil zamestnávateľ svoje podnikanie, následne prestal vykazovať činnosť, keď prestal ukladať účtovné závierky a počet zamestnancov sa znížil na nula. Na základe

zmluvy o predaji podniku došlo tiež k prevodu nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX pre obec a kú Q.č na žalovaného spoločnosti X. F. a.s. Žalovaný má sídlo na adrese V. X/XX, L. (teda zhodné ako pôvodné sídlo zamestnávateľa). Predmetom činnosti žalovaného je odo dňa 25.09.2015 Výroba pekárskejších a cukrárenských výrobkov. Predseda predstavenstva je C. H. a v dozornej rade žalovaného je Ľ. U.. V období, kedy začalo dochádzať k zmenám zápisov u zamestnávateľa podal žalobca na súd návrh na vydanie neodkladného opatrenia spočívajúceho v povinnosti zložiť do úschovy súdu sumu 16.617,35 €, pričom tento návrh bol zamietnutý, krajský súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie a nariadil zamestnávateľovi zložiť do úschovy súdu sumu 16.617,35 €. Kontrolou obchodného vestníka zistil, že bolo začaté konanie o zrušení spoločnosti - zamestnávateľa, ktoré oznámenie bolo zverejnené v obchodnom vestníku č. 11/2018 zo dňa 16.01.2018. Z daného oznámenia vyplýva, že k zrušeniu zamestnávateľa bez likvidácie dochádza v zmysle ust. § 68 ods. 9 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, a teda je zrejme, že zamestnávateľ skutočne uskutočnil kroky smerujúce k úplnému znemožneniu budúcej exekúcie. Zmluva o predaji podniku medzi zamestnávateľom a žalovaným bola uzatvorená dňa 26.06.2015.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 02.11.2018 uviedol, že v danom prípade sa jedná o odporovanie právneho úkonu, ktorým došlo k predaju podniku a teda právna úprava, ktorá má byť aplikovaná na daný prípad je výhradne špeciálna úprava zakotvená v ust. § 478 zák. č. 513/1991 Zb. ObZ, ktorý ustanovuje subjektívnu lehotu 60 dní počínajúc dňom, kedy sa veriteľ o predaji podniku dozvedel a objektívnu lehotu 6 mesiacov počínajúc dňom, kedy bol predaj podniku zapísaný do obchodného registra. Predaj podniku bol do obchodného registra zapísaný dňa 10.07.2015 na základe zmluvy o predaji podniku zo dňa 26.06.2015. To znamená, že lehota pre podanie odporovacej žaloby na súde uplynula dňom 10.01.2016, teda najneskôr v posledný deň lehoty musela byť žaloba žalobcom doručená príslušnému súdu. Žalobca doručil žalobu súdu až v šiestom mesiaci roku 2018, čo je skoro 2 roky po uplynutí lehoty, kedy mu zákon umožňuje jeho právo na odpor uplatniť. Žiadal žalobu zamietnuť.

3. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.10.2020 žalobca zobral žalobu späť a žiadal konanie zastaviť. Zároveň žiadal, aby súd stranám nepriznal nárok na náhradu trov konania s poukazom na ustanovenie § 257 Csp. Má za to, že v konaní sa vyskytli dôvody hodné osobitného zreteľa a je dôvodné odchylenie sa od zásady zodpovednosti za výsledok a od zásady zodpovednosti za zavinenie. Žalobe o určenie neúčinnosti právneho úkonu predchádzalo konanie vedené na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 2Cpr/4/2013. Žalovaný v tomto konaní svojím procesným postupom spôsobil prietahy v danom konaní. Následne boli uskutočnené úkony smerujúce k zmene vlastníckej štruktúry zamestnávateľa, k zmene sídla a zamestnaneckej štruktúry. Žalobu o určenie neúčinnosti právneho úkonu podal z obavy, že sa žalovaný snaží uspokojenie môjho nároku na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru a nároku na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru zmariť. Ku dňu podania žaloby v tejto veci nemal vedomosť o tom, že by bola do úschovy súdu vložená suma 16.617,35 €. V nadväznosti na procesný priebeh v horeuvedenej veci sp. zn. 2Cpr/4/2013, ja som sa objektívne mohol dozvedieť, či zo strany dlžníka došlo k úkonom ukracujúcim uspokojenie pohľadávky už v období, kedy súd uskutoční neúspešné úkony smerujúce k realizácii úschovy. Poukázal tiež na to, že sa jedná o spor s ochranou slabšej strany, pričom žalobu podal pre potrebu ochrany môjho nároku na náhradu mzdy. Má za to, že v tomto konaní sa vyskytli dôvody hodné osobitného zreteľa a z charakteru procesnej situácie je zrejme, že by nebolo spravodlivé, aby bol zaviazaný povinnosťou nahradiť trovy konania žalovanému za skutkového stavu, kedy žalovaný vôbec nepoprel, že došlo k úkonom smerujúcim k ukráteniu pohľadávky.

4. K späťvzatiu žaloby a dôvodom hodným osobitného zreteľa sa vyjadril žalovaný svojím podaním zo dňa 05.11.2020 pričom uviedol, že absolútne odmieta aplikáciu ust. § 257 CSP, nakoľko nejestvujú v prejednávanej veci dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalovaný považuje podanie zo dňa 16.10.2020 za alibistické nemajúce oporu v zákone, kedy žalobca po celú dobu zastúpený advokátom si musel byť vedomý následkov spojených s neúspechom vo veci. Už pri podaní žaloby po právnom rozboře veci musel byť žalobcovi a jeho právnomu zástupcovi zrejmý zjavný neúspech podanej žaloby, preto tieto jeho úkony voči nezainteresovanému subjektu - žalovanému, ktorý s prejednanou vecou, ktorú v tomto podaní ďalej žalobca označuje, nemá vôbec nič spoločného, nemôžu byť pričítané k tiazii žalovaného. Žalovaný na svoju obranu musel využiť právne služby, za ktorých poskytnutie musel uhradiť vyúčtované náklady. Je nesporné, že zastavenie konania zapríčinil práve žalobca, a zastaviť konania sa rozhodol po vyjadrení žalovaného s odkazom na príslušné normy, ktoré vylučovali oprávnenosti nároku voči žalovanému. Okolnosti vedúce k neúspechu podanej žaloby tu navyše existovali už v čase podania

žaloby, a za uplatnenie postupu voči žalovanému, ktorý od počiatku nemal oporu v zákone a žalobcovi nemohol byť v žiadnom prípade priznaný, nemožno spravodlivo požadovať, aby náklady právneho zastúpenia znášal žalovaný. Nežiadal pokračovať v konaní a žiadal o zviazanie žalobcu k náhrade trov konania a právneho zastúpenia v celom rozsahu.

5. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

6. Vzhľadom k tomu, že žalobca svojím podaním zobral žalobu späť, súd konanie zastavil.

7. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

8. Podľa § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Späťvzatie žaloby je zásadne chápané ako procesné zavinenie žalobcu na zastavení konania z dôvodu, že práve v dôsledku tohto procesného úkonu strany je konanie zastavené, súd tak prizná náhradu trov konania protistrane. Ustanovenie § 257 C.s.p. predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok a od zásady zodpovednosti za zavinenie. Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa celkom alebo sčasti. Podľa ustálenej súdnej praxe (viď rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 17/2009, 5Cdo 67/2010, 3 MCdo 46/2012) je súd povinný skúmať, či v prejednáwanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP je pritom možná iba v prípade existencie zákonom bližšie nešpecifikovaných dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane sporových strán. Znamená to, že súd nemusí zviazať neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zviazať stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy uhradila protistrane. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť nakoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 C.s.p. vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti, pričom výklad týchto podmienok je ponechaný na súdnej praxi a je potom vecou konkrétneho prípadu, či došlo k takým okolnostiam, ktoré môžu byť podkladom na rozhodnutie o zmiernení účinkov právnych noriem, ktoré upravujú náhradu trov konania (rozhodnutie KS TT sp. zn. 25Co/148/2019). Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu (teda nielen tej strany, ktorú by podľa všeobecných ustanovení zaťažovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj tej strany, ktorej majetkové sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady trov dotknutá) a všíma si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní (R 24/1964). Dôvodom spočívajúcim v pomeroch strán je napríklad skutočnosť, že sa strana, ktorá nemala úspech vo veci, ocitne v takej závažnej sociálnej alebo majetkovej situácii, ktorá predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa.

11. Súd v prejednáwanej veci zistil, že neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré by pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania súd výnimočne prihliadol. Dôvody uvádzané žalobcom ako dôvody osobitného zreteľa však nie sú takej povahy, aby súd nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov v konaní. Taktiež je súd toho názoru, že nie je možné ani použitie moderačného práva. Ustanovenie § 257 C.s.p. slúži k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil. Rozhodnutie súdu, podľa ktorého ten, kto v konaní napokon uspel, znášal svoje náklady, sa preto bude javiť spravodlivým predovšetkým vzhľadom na existenciu okolností súvisiacich so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu, s okolnosťami

uplatnenia nároku a pod. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18. januára 2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2011). Žalobca poukázal na skutočnosti, ktoré jednak súvisia s procesnou situáciou a jednak poukázal na to, že je to spor s ochranou slabšej strany, pričom bližšie tento dôvod, ako dôvod osobitného zreteľa nevysvetlil. Tento argument, podľa názoru nespadá pod kategóriu, kedy súd skúma sociálne a majetkové pomery strán sporu. A aj keby uvedené podľa názoru žalobcu malo pod túto kategóriu spadať, tak tieto nijako nezdôvodnil a ani nepreukázal.

12. Čo sa týka procesnej situácie, do tejto spadajú okolnosti súvisiace so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu, s okolnosťami uplatnenia nároku. K existencii okolností súvisiacich so stavom pred začatím sporu súd konštatuje, že žalobcovi uvedená situácia nebola neznáma, nevznikla náhle. Žalobca už v konaní vedenom pod sp. zn. 2Cpr/4/2013 v podaní doručenom súdu dňa 08.12.2016 v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že kontrolou zápisov v obchodnom registri zistil, že dňa 01.12.2015 sa uskutočnila zmena obchodného mena na H. L..C..I.. Súčasne bol uskutočnený i zápis v časti spoločníkov, kde sa spoločníkom stal H. K.. Taktiež žalobca v tom čase zistil, že za rok 2015 nebola účtovná závierka spoločnosti do zbierky listín doručená a uzatvoril, že žalovaný spôsobuje prieťahy v danom konaní pričom považoval za absolútne jednoznačne preukázané, že bude exekúcia ohrozená a na strane žalovaného zostane len subjekt bez akéhokoľvek hnutelného či nehnuteľného majetku. Z výpisu z obchodného registra, ktorý bol v tom čase predložený žalobcom je zrejma skutočnosť, že od 10.07.2015 je v registri zápis o predaji podniku na základe Zmluvy o predaji podniku zo dňa 26.06.2015 medzi X., L..C..o. a X. F., a.s. Vzhľadom k tomu, že tieto skutočnosti boli žalobcovi objektívne známe, nemôže byť argument o tom, že súd zjavne neúspešne vykonával úkony smerujúce k realizácii úschovy natoľko dostatočný, aby ospravedlnil podanie žaloby o určenie neúčinnosti právneho úkonu voči žalobcovi až dňa 14.06.2018.

13. K postoju strán k sporu súd uvádza, že žalobca aj napriek snahe zabezpečiť svoj nárok, zostal v tomto konaní nečinný. Vyjadrenie žalovaného zo dňa 02.11.2018 bolo žalobcovi doručené dňa 10.12.2018, pričom na uvedené podanie žalovaného nereagoval, až dňa 07.06.2019 prišiel právny zástupca žalobcu nahliadať do súdneho spisu. Až následne na základe výzvy tunajšieho súdu zo dňa 15.10.2020, zobral žalobca svoj návrh späť. Čo sa týka postoju žalovaného k sporu, súd konštatuje, že tento využil prostriedok procesnej obrany (vyjadrenie zo dňa 02.11.2018).

14. Vzhľadom k tomu, že dôvody hodné osobitného zreteľa nespočívajú ako v osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na strane žalobcu tak ani v procesnej situácii, má súd za to, že žalobca má zodpovednosť za výsledok sporu a preto súd nárok na náhradu trov konania žalovanému priznal v celom rozsahu. Súd je toho názoru, že úhrada trov konania vo výške 100% žalovanému nemá pre žalobcu likvidačný charakter.

15. Vzhľadom k tomu, že na strane žalobcu neprišlo kumulatívne k splneniu dvoch podmienok a to dôvodov hodných osobitného zreteľa a výnimočných okolností, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať účastník, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolaie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.